

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Katarínou Kuhnovou v právní věci žalobce: **P F**, nar. **bytem** zastoupeného JUDr. Tomášem Sokolem, advokátem, se sídlem AK Praha 2 – 120 00, Sokolská 60, proti žalované: **České republice – Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Praha 2 – 128 10, Vyšehradská 16, o zaplacení nemajetkové újmy ve výši 500.000,- Kč a náhrady škody ve výši 103.901,62,- Kč s příslušenstvím,

t a k t o:

- I. Řízení, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 128.256,62,- Kč s příslušenstvím, se **zastavuje**.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku **367.622,- Kč** se zákonným úrokem z prodlení z částky 367.622,- Kč od 1. 3. 2014 ve výši 8,05 % ročně do zaplacení, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žaloba, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 108.023,- Kč se zákonným úrokem z prodlení z částky 108.023,- Kč od 1. 3. 2014 ve výši 8,05 % ročně do zaplacení, se **zamítá**.
- IV. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení k rukám jejího právního zástupce JUDr. Tomáše Sokola ve výši **53.482,- Kč**, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou ze dne 24. 2. 2014 domáhal po žalované zaplacení nemajetkové újmy ve výši 500.000,- Kč a škody ve výši 103.901,62,- Kč s příslušenstvím z důvodu nesprávného úředního postupu a nezákonného rozhodnutí, v řízení vedeném u Okresního soudu v Mělníku sp.zn. [REDAKCE]. Proti žalobci bylo dne 18. 2. 2009 zahájeno trestní stíhání pro trestní čin ublížení na zdraví, dle § 224 odst. 1, 2 trestního zákona. Žalobce byl nejprve rozsudkem Okresního soudu v Mělníku ze dne 18. 1. 2010, č.j. [REDAKCE] uznán vinným trestním činem ublížení na zdraví, podle § 224 odst. 1 a 2 trestního zákona, za což mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 2 let s podmíněným odkladem na dobu 3 let a dále zákaz činnosti výkonu zaměstnání v oboru zdravotnictví – gynekologie a to na 2 roky. Ve věci podal žalobce odvolání, o kterém rozhodl Krajský soud v Praze usnesením ze dne 27. 4. 2011, č.j. [REDAKCE] a napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu I. stupně. Okresní soud v Mělníku ve věci vydal 24. 11. 2011 druhý rozsudek, č.j. [REDAKCE] kterým byl žalobce opět uznán vinným trestním činem ublížení na zdraví, podle § 224 odst. 1 a 2 trestního zákona, za což mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 2 let s podmíněným odkladem na dobu 3 let a dále trest zákazu činnosti a sice výkonu vedoucí funkce ve zdravotnictví a to na 2 roky. Tento rozsudek žalobce napadl odvoláním, o kterém rozhodl Krajský soud v Praze usnesením ze dne 10.5.2012, č.j. [REDAKCE] a napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu I. stupně s tím, že bylo nařízeno, aby věc projednal jiný samosoudce. Okresní soud v Mělníku dne 28. 11. 2012 vydal ve věci třetí rozsudek, č.j. [REDAKCE] kterým žalobce zprostil obžaloby v plném rozsahu, neboť nebylo prokázáno, že se staly skutky, pro něž byl žalobce trestně stíhán. Proti tomuto rozsudku podal odvolání státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Mělníku, v neprospěch žalobce, a o tomto odvolání rozhodl Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 23. 5. 2013, sp.zn. [REDAKCE] kterým napadený rozsudek soud I. stupně zrušil a znovu rozhodl, že žalobce byl zproštěn obžaloby pro trestní čin ublížení na zdraví, podle § 224 odst. 1 a 2 trestního zákona v plném rozsahu. Skutečná škoda v tomto řízení představuje náklady vynaložené na obhajobu v namítaném trestním řízení. Z důvodu vydaných nezákonných rozhodnutí v trestním řízení žalobce utrpěl i morální újmu, neboť toto řízení trvalo nepřiměřeně dlouhou dobu, více jak 4 roky a 3 měsíce. V řízení byly vydány 3 nezákonné rozhodnutí, které byly odvolacím soudem zrušeny. Opakovaně byl žalobci ukládán trest zákazu činnosti, což je pro poškozeného jako lékaře, gynekologa a porodníka, značně traumatizující a stresující. Trestní stíhání žalobce bylo v lékařských kruzích obecně známé a vedlo k poškození jeho profesní pověsti a jeho dobrého jména v lékařských kruzích. Byl negativně ovlivněn i jeho osobní život a životní osud jako jednotlivce. Žalobce vzal v průběhu řízení část žalované částky zpět, neboť žalovaná v průběhu řízení uhradila na náhradu nákladů řízení nejprve částku ve výši 70.045,50,- Kč a později částku 10.831,10,- Kč, dále z důvodu špatného výpočtu o částku 2.620,02,- Kč a dále z důvodu požadovaného úkonu (označovaný pod položkou 24) o částku 2.160,- Kč. Na náhradu nákladů řízení tak žalobce v závěru řízení požadoval částku ve výši 18.245,- Kč. Tato částka je tvořena úkonem č. 2 ve výši 2.142,- Kč, dále úkonem č. 14 ve výši 2.142,- Kč, dále úkonem č. 15 ve výši 2.142,- Kč, úkonem č. 21 ve výši 2.142,- Kč, úkonem č. 28 ve výši 6.480,- Kč, úkonem č. 30 ve výši 2.160,- Kč, úkonem č. 32 ve výši 1.080,- Kč, celkově ve výši 18.288,- Kč, avšak vzhledem k tomu, že žalovaná uhradila částku ve výši 43,- Kč bez odůvodnění, žalobce proto požaduje na náhradu nákladů řízení již jen částku 18.245,- Kč. Vzhledem k tomu, že žalovaná v průběhu řízení uhradila za zadostiučinění částku ve výši 42.600,- Kč, žalobce požadoval zastavení řízení i pro tuto částku. Žalobce uplatnil u žalované nárok na náhradu škody a zadostiučinění dne 30. 8. 2013 a žalovaná jeho nárok v plné výši

neuhradila. Žalobce požadoval z důvodu nesprávného úředního postupu zadostiučinění ve výši 150.000,- Kč (v závěru snižené o zpětvzetí ve výši 42.600,- Kč) a dále z důvodu nezákonných rozhodnutí zadostiučinění ve výši 350.000,- Kč.

Žalovaná ve svém vyjádření potvrdila, že žalobce u ní uplatnil nárok na náhradu škodu o nemajetkovou újmu, dne 30. 8. 2013 a žalovaná jeho nároku dopisem ze dne 5. 6. 2014 nevyhověla. Na základě judikatury vyšších soudů učinila žalovaná nesporný základ nároku, co do odpovědnostního titulu, kdy žalobce se domáhá zaplacení vynaložených nákladů obhajoby a satisfakce za konané trestní řízení, ve kterém nebyl odsouzen. Žalovaná v řízení uvedla, že na nákladech obhajoby žalobci uhradila částku ve výši 70.045,50,- Kč a na zadostiučinění za konané trestní řízení žalobci uhradila částku ve výši 42.600,- Kč. V průběhu řízení tak ještě doplatila na nákladech obhajoby další částku ve výši 10.831,10,- Kč. Rozdíl v požadovaném zaplacení satisfakce a satisfakcí zaplacenou, spočívá v rozdílném názoru na rozsah zásahu do práv, resp. jeho následky zejména, když nebylo možno objasnit důvod vzniklých jednotlivých složek tvrzené újmy. Dle žalované, žalobce zůstal pouze u tvrzení o následcích trestního stíhání v odborných kruzích a nebylo postaveno najisto, že to bylo výlučně trestní stíhání, které mělo negativní vliv na odbornou pověst žalobce. Žalovaná odkazuje na složenou Hypokratovu přísahu a Etický kodex ČLK, z nichž žalovaná dovozuje morální selhání žalobce ve věci, ohledně níž bylo konáno trestní řízení, kdy žalobce jako nejzkušenější lékař na oddělení ponechal bez náležité pozornosti, závažné problémy s porodem, o nichž byl prokazatelně informován. Žalovaná navrhuje zamítnutí žaloby v plném rozsahu, v souladu se zpětvzetím ze strany žalobce. Žalovaná v průběhu řízení nadále činila sporné náklady trestního řízení, označované položkou č. 2 ve výši 2.142,- Kč, položkou č. 14 ve výši 2.142,- Kč, položkou č. 15 ve výši 2.142,- Kč, položkou č. 21 ve výši 2.142,- Kč, položkou č. 28 ve výši 6.480,- Kč, položkou č. 30 ve výši 2.160,- Kč a položkou č. 32 ve výši 2.160,- Kč.

Z trestního spisu, Okresního soudu v Mělníku, sp. zn. [redacted] má soud prokázány následující skutečnosti. Proti žalobci bylo dne 18.2.2009 zahájeno trestní stíhání pro trestní čin ublížení na zdraví, dle § 224 odst. 1, 2 trestního zákona. Žalobce byl prvním rozsudkem Okresního soudu v Mělníku ze dne 18.1.2010 č.j. [redacted] uznán vinným trestním činem ublížení na zdraví, podle § 224 odst. 1 a 2 trestního zákona, za což mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 2 let s podmíněným odkladem na dobu 3 let a dále zákaz činnosti výkonu zaměstnání v oboru zdravotnictví – gynekologie a to na 2 roky. Ve věci podal žalobce odvolání, o kterém rozhodl Krajský soud v Praze usnesením ze dne 27.4.2011 č.j. [redacted] a napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu I. stupně. Okresní soud v Mělníku ve věci vydal druhý rozsudek, dne 24.11.2011, č.j. [redacted], kterým byl žalobce opět uznán vinným trestním činem ublížení na zdraví, podle § 224 odst. 1 a 2 trestního zákona, za což mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 2 let s podmíněným odkladem na dobu 3 let a dále trest zákazu činnosti a sice výkonu vedoucí funkce ve zdravotnictví a to na 2 roky. Tento rozsudek žalobce napadl odvoláním, o kterém rozhodl Krajský soud v Praze usnesením ze dne 10.5.2012 č.j. [redacted] a napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu I. stupně s tím, že bylo nařízeno, aby věc projednal jiný samosoudce. Okresní soud v Mělníku vydal třetí rozsudek, dne 28.11.2012, č.j. [redacted] kterým žalobce zprostil obžaloby v plném rozsahu, neboť nebylo prokázáno, že se staly skutky, pro něž byl žalobce trestně stíhán. Proti tomuto rozsudku podal odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Mělníku, v neprospěch žalobce, a o tomto odvolání rozhodl Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 23.5.2013, sp.zn. [redacted] kterým napadený rozsudek soud I. stupně zrušil a znovu rozhodl, že žalobce byl zproštěn obžaloby pro trestní čin ublížení na

zdraví podle § 224 odst. 1 a 2 trestního zákona v plném rozsahu. Z tvrzení žalobce a z tohoto trestního spisu bylo prokázáno, že právní zástupce žalobce učinil právní úkon č. 2), odůvodnění stížnosti a to ze dne 10. 3. 2009, právní úkon č. 15), doplnění návrhu na zastavení tr. řízení a to ze dne 28. 5. 2009, právní úkon č. 21), doplnění návrhu na zastavení tr. řízení na základě výsledků znaleckého posudku a to ze dne 29. 12. 2009, právní úkon č. 24), účast u hlavního líčení a to ze dne 27. 5. 2010, právní úkon č. 28), doplnění odvolání a trojnásobným zvýšením hodnoty pr. úkonu a to ze dne 26. 1. 2011, právní úkon č. 30), odůvodnění odvolání a to ze dne 3. 1. 2012 a právní úkon č. 32), podání ve věci samé a to ze dne 9. 10. 2012.

Z tvrzení žalobce a z trestního spisu **nemá soud prokázáno**, že by žalobce učinil právní úkon ze dne 19. 5. 2009, označovaný č. 14), požadovaný jako náhradu škody ve výši 2.142,- Kč, představující doplnění návrhu na zastavení trestního stíhání. V trestním spise není žádná listina, prokazující existenci tohoto podání a žalobce nepředložil žádný důkaz, který by existenci tohoto právního úkonu prokazoval. Žalobce pouze uvedl, že návrh byl pravděpodobně zaslán přímo okresnímu státnímu zastupitelství.

Z čestných prohlášení H. F. (manželky žalobce), J. F. (syna žalobce) a L. F. (dcery žalobce) a z účastnického výslechu žalobce ze dne 4. 9. 2015, má soud prokázáno, že trestní řízení velmi zasahovalo do rodinného života a znamenalo velmi dlouhé období strachu pro jeho manželku a pro jeho 2 zletilé děti. Kdy všichni shodně uvedli, že trestní řízení se negativně podepsalo na fungování rodiny a především trest zákazů činnosti znamenal obavy z nadcházející budoucnosti pro dosud bezúhonného člověka. Žalobce dále uvedl, že v průběhu trestního řízení spal 3 – 4 hodiny denně, bál se, jaké budou závěry trestního řízení. Po prvním návratu od soudu, si připadal jako masový vrah. Pro rodinu to byla velká zátěž, zejména pro manželku a řízení narušilo soužití mezi manžely. Na psychiatrii se neléčil. Tři pacientky se ho ptaly, zda bude ambulanci v důsledku trestního stíhání zavírat. Potkal se tehdy i s mnoha kladnými, či negativními reakcemi jeho kolegů, řešilo se to i před lékařskou komorou a tehdy se snížil i počet pacientek od spolupracujících obvodních lékařů a chirurgů. Z přehledů poskytnutých právních služeb, z tvrzení žalobce, z faktur vydaných právním zástupcem žalobce za právní úkony v trestním řízení, z výpisů z účtu právního zástupce žalobce vedený u Komerční banky, z kopií technických průkazů a z dokladů prokazující realizaci cest v souvislosti s trestním řízení, má soud prokázáno, že právní zástupce v namítaném trestním řízení učinil právní úkony v celkové výši 103.901,62,- Kč a žalobce za tyto právní úkony svému právnímu zástupci částku v plné výši zaplatil.

Mezi účastníky **bylo nesporné**, že žalobce uplatnil u žalované dne 30. 8. 2013 nárok na přiznání škody a zadostiučinění a žalovaná svým stanoviskem ze dne 5. 6. 2014 jeho nároku vyhověla pouze částečně a v průběhu řízení žalobci zaplatila zadostiučinění za konané trestní řízení ve výši 42.600,- Kč a dále škodu za náklady obhajoby v celkové výši 80.876,60,- Kč. Mezi účastníky byl dále nesporný základ nároku, co do odpovědnostního titulu žalované. Mezi účastníky byla nesporná rozhodnutí vydaná v trestním řízení u Okresního soudu v Mělníku, sp. zn. Mezi účastníky byla dále nesporná většina nákladů obhajoby v trestním řízení, včetně nákladů za cestovné, které žalobce zaplatil svému právnímu zástupci.

Mezi účastníky **zůstala sporná** skutková tvrzení, týkající se **7 úkonů právní služby**, které právní zástupce žalobce poskytl žalobci v průběhu namítaného trestního řízení, kdy níže uvedené očíslování právních úkonů vychází z tabulky žalované ze dne 9. 6. 2015 (č.l. 135 spisu Obvodního soudu pro Prahu 2). Sporný zůstal právní úkon, označovaný jako položka

č.2), úkon ze dne 10. 3. 2009, spočívající v odůvodnění stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 18. 2. 2009 dle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu ve výši 1.500,- Kč + režijní paušál 300,- Kč + 19 % DPH z 1.800,- Kč = částka za tento úkon ve výši 2.142,- Kč. Dále úkon označovaný položkou č. 14) za podání ze dne 19. 5. 2009 spočívající v doplnění návrhu na zastavení trestního stíhání dle § 11 odst. 1 písm. d) a t) ve výši 1.500,- Kč + režijní paušál 300,- Kč + 19 % DPH z částky 1.800,- Kč, celkem ve výši 2.142,- Kč. Dále úkon právní služby č. 15) za podání ze dne 28. 5. 2009 spočívající v doplnění návrhu na zastavení trestního stíhání dle znaleckého posudku MUDr. Čepického dle § 11 odst. 1 písm. d) a t) ve výši 1.500,- Kč + režijní paušál 300,- Kč + 19 % DPH z částky 1.800,- Kč, tedy celkem částka 2.142,- Kč. Dále úkon č. 21), za podání ze dne 29. 12. 2009 spočívající v doplnění návrhu na zastavení trestního stíhání dle § 11 odst. 1 písm. d) a t) ve výši 1.500,- Kč + režijní paušál 300,- Kč + 19 % DPH z částky 1.800,- Kč, celkem ve výši 2.142,- Kč. Dále úkon pod položkou č. 28), zapodání ze dne 26. 1. 2011 spočívající v procesním podání ve věci samé označené jako doplnění odvolání obžalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Mělníku ze dne 18. 11. 2010, kdy žalobce zaplatil právnímu zástupci za tento úkon 9 hodin a 45 minut v hodinové sazbě 4. – 5.000,- Kč, proto žalobce za tento úkon požaduje trojnásobek dle § 12 odst. 1 a) t), tedy 3 úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. d) a t) ve výši 4.500,- Kč + režijní paušál 3 x 300,- Kč + 20 % DPH z částky 5.400,- Kč, celkem za tento úkon částku ve výši 6.480,- Kč. Dále úkon právní služby pod položkou č. 30), za podání ze dne 3. 1. 2012 spočívající v odůvodnění odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Mělníku ze dne 24. 11. 2011 dle § 11 odst. 1 písm. d) a t) ve výši 1.500,- Kč + režijní paušál ve výši 300,- Kč + 20 % DPH z částky 1.800,- Kč, celkem ve výši 2.160,- Kč. Dále mezi stranami byl sporný poslední úkon právní služby pod položkou č. 32), za podání ze dne 9. 10. 2012 dle § 11 odst. 1 písm. d) a t) ve výši 1.500,- Kč + režijní paušál 300,- Kč + 20 % DPH z částky 1.800,- Kč, celkem ve výši 2.160,- Kč.

Podle § 1 odstavec 1, z. č. 82/1998 Sb. o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady číslo 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (Notářský řád), stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle § 5 z. č. 82/1998 Sb. stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena za a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního, nebo řízením trestním, za b) nesprávným úředním postupem. Podle § 8 odstavec 1, lze nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán. Dle § 31 odstavec 1, z. č. 82/1998 Sb., náhrada škody zahrnuje takové náklady řízení, které byly poškozeným účelně vynaloženy na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí, nebo na nápravu nesprávného úředního postupu. Dle odstavce 2, náklady zastoupení jsou součástí nákladů řízení. Zahrnují účelně vynaložené hotové výdaje a odměnu za zastupování. Výše této odměny se určí podle ustanovení zvláštního právního předpisu o mimosoudní odměně (vyhláška Ministerstva spravedlnosti číslo 177/1996 Sb. o odměnách advokátů). Podle ust. § 31a odst. 1 bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 cit. ust. se zadostiučinění poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Podle odst. 3 cit. ust. v případech, kdy

remajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k a) celkové délce řízení, b) složitosti řízení, c) jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, d) postupu orgánů veřejné moci během řízení a za e) významu předmětu řízení pro poškozeného.

Nárok na poskytnutí přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu vzniklou nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem byl do právního řádu České republiky zakotven novelou zákona č. 82/1998 Sb., provedenou zákonem č. 160/2006 Sb., s účinností od 27.4.2006 (§ 31a zákona). Zakotvením uvedeného nároku zákonodárce naplnil požadavek vyvěrající z č. 13 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (č. 209/1992 Sb., dále "Úmluva"). Podle čl. 6 odst. 1 věta první Úmluvy má každý právo na to, aby jeho záležitost byla spravedlivě, veřejně a v přiměřené lhůtě projednána nezávislým a nestranným soudem, zřízeným zákonem, který rozhodne o jeho občanských právech nebo závazcích nebo o oprávněnosti jakéhokoli trestního obvinění proti němu. Podle čl. 41 Úmluvy, jestliže Evropský soud pro lidská práva (dále i jen "Soud"), zjistí, že došlo k porušení Úmluvy nebo Protokolů k ní, a jestliže vnitrostátní právo dotčené Vysoké smluvní strany umožňuje pouze částečnou nápravu, přizná Soud v případě potřeby poškozené straně spravedlivé zadostiučinění. Smyslem citované novely bylo přesunout rozhodování o náhradě nemajetkové újmy vzniklé porušením práva garantovaného čl. 6 odst. 1 Úmluvy ze Soudu na vnitrostátní úroveň, což ostatně zákonodárce výslovně vyjádřil v důvodové zprávě k čl. II zákona č. 160/2006 Sb.

Soud posoudil **první** část nároku, podle § 5 písmene a), § 8 odst. 1 a § 31 z. č. 82/1998 Sb., když žalobce po žalované požadoval zaplacení částky ve výši 18. 245,- Kč (původně ve výši 103.901,62,- Kč), představující náhradu škody za uhrazené náklady právního zastoupení v trestním řízení a tato škoda žalobci vznikla nezákonným rozhodnutím o zahájení trestního stíhání a dále nezákonnými rozsudky o vině žalobce, vydaná v trestním řízení, vedeném u Okresního soudu v Mělníku, sp. zn. [REDAKCE] Soud posoudil **druhou** část nároku, podle § 5 písmene a), § 31a z. č. 82/1998 Sb., představující nemajetkovou újmu ve výši 350.000,- Kč, která žalobci vznikla nezákonným rozhodnutím o zahájení trestního stíhání (Krajským ředitelstvím policie Středočeského kraje, Územním odborem SKPV Mělník ze dne 18. 2. 2009, č.j. [REDAKCE]) a dále nezákonnými rozsudky o vině žalobce (Okresního soudu v Mělníku ze dne 18. 11. 2010, ze dne 24. 11. 2011 a ze dne 28. 11. 2012), vydaná v trestním řízení, vedeném u Okresního soudu v Mělníku, sp. zn. [REDAKCE] Soud posoudil **třetí** část nároku, podle § 5 písmene b), § 31a z. č. 82/1998 Sb., představující nemajetkovou újmu ve výši 107.400,- Kč (původně ve výši 150.000,- Kč), která žalobci vznikla z důvodu nesprávného úředního postupu v trestním řízení u Okresního soudu v Mělníku, sp. zn. [REDAKCE]

S ohledem na částečné zpětvzetí dle § 96 odst. 1 a 2 občanského soudního řádu, kdy žalobce vzal zpět řízení pro částku 70.045,50,- Kč, které uhradila žalovaná, dále pro částku 10.831,10,- Kč, které uhradila žalovaná na nákladech obhajoby, dále částku ve výši 42.600,- Kč, které uhradila žalovaná za zadostiučinění, dále částku 2.620,02,- Kč z důvodu nesprávného výpočtu žalobcem a dále částku ve výši 2.160,- Kč, představující neoprávněně požadovanou položku pod č. 24, soud tak proto ve výroku I. tohoto rozsudku, zastavil řízení o částku 128.256,62,- Kč.

Na základě shora uvedených skutkových tvrzení, zákonných ustanovení a dokazování, má soud prokázáno, že v trestním řízení, vedeném u Okresního Mělníku, sp. zn. [REDAKCE] došlo v důsledku vydání nezákonných rozhodnutí, které žalovaná nesporeovala, ke vzniku škody, představující náklady právních úkonů za obhajobu žalobce, které žalovaná z větší části již uhradila. Tato škoda představuje první část nároku. Za sporné zůstalo pouze 7 úkonů právní služby (viz shora). Vzhledem k tomu, že žalobce požadoval na nákladech obhajoby, škodu za náklady na obhajobu, vynaložené v trestním řízení ve výši 103.901,62,- Kč, a v tomto ohledu vzal zpět o částku 85.656,62,- Kč, soud shledal za oprávněné, část zbývajících položek za právní úkony obhajoby v celkové výši 6.462,- Kč. Kdy tyto oprávněné požadované položky za úkony právní služby, představují, 1/2 položky č. 2 ve výši 1.080,- Kč, dále položku č. 21 ve výši 2.142,- Kč, dále položku č. 30 ve výši 2.160,- Kč a dále 1/2 položky č. 32 ve výši 1.080,- Kč. Jako neoprávněné soud shledal právní úkony ve výši 11.783,- Kč a tyto jako nedůvodné zamítl. Soud v řízení přiznal za oprávněné náklady obhajoby, označované pod položkou 2) ve výši 1.080,- Kč, představující podání ze dne 10. 3. 2009 a vzhledem k tomu, že žalovaná tuto položku již v 1/2 uhradila, oprávněnou část této položky soud shledal ve výši 1.080,- Kč. Soud neshledal oprávněnou položku č. 14), úkon ze dne 19. 5. 2009, který měl představovat doplnění návrhu na zastavení trestního stíhání, kdy soud po provedeném dokazování dospěl k závěru, že žalobce neprokázal, že by tento úkon pr. služby byl skutečně učiněn, pr. zástupce žalobce pouze tvrdil, že toto doplnění bylo zasláno přímo okresnímu státnímu zastupitelství, soud proto nepřiznal za tento pr. úkon částku ve výši 2.142,- Kč. Soud neshledal za oprávněnou položku označovanou č. 15), pr. úkon ze dne 28. 5. 2009, představující doplnění návrhu na zastavení trestního stíhání ve výši 2.142,- Kč, neboť za doplnění návrhu na zastavení tr. stíhání byla již odměna za pr. úkon přiznána. Soud shledal za oprávněnou položku za právní úkon označený pod položkou č. 21), představující podání ze dne 29. 12. 2009, které obsahovalo doplnění návrhu na zastavení trestního stíhání, učiněné po zjištění nových skutkových tvrzení na základě nově vypracovaných znaleckých posudků, proto soud přiznal tuto položku ve výši 2.142,- Kč. Položka označovaná pod č. 24) byla v průběhu řízení sporná, avšak v závěru řízení žalobce uznal, že tato položka již byla v plné výši uhrazena, proto již za tento úkon ze dne 27. 5. 2010 náhradu škody nepožadoval. Soud neshledal za oprávněný, právní úkon označovaný pod položkou č. 28), představující podání ze dne 21. 6. 2011, kdy žalobce účtoval trojnásobné zvýšení za doplnění odvolání v celkové výši 6.480,- Kč, neboť ve věci bylo již podáno samotné odvolání a to dne 18. 1. 2011 a za tuto položku žalovaná již škodu představující tento právní úkon uhradila. Soud shledal za odůvodněný právní úkon označovaný pod položkou 30), kdy žalobce požadoval za úkon ze dne 3. 1. 2012, představující odůvodnění odvolání ve výši 2.160,- Kč, avšak vzhledem k tomu, že odvolání bylo podáno ihned po vyhlášení rozhodnutí v hlavním líčení, jedná se o první úkon za odvolání v této věci, proto soud shledal, že žalovaná má i za tuto položku uhradit náhradu obhajoby ve výši 2.160,- Kč. Poslední položka, označovaná pod č. 32, kdy se jedná o podání ve věci samé ze dne 9. 10. 2012, žalovaná v průběhu řízení tuto položku uznala v plné výši, avšak zaplatila žalobci pouze částku poloviční ve výši 1.080,- Kč, vzhledem k nerozporování této položky, soud přiznal i zbývajících polovinu ve výši 1.080,- Kč. Soud tak přiznal žalobci na dalších úkonech právní služby, škodu ve výši 6.462,- Kč, které jsou tvořeny úkonem č. 2 ve výši 1.080,- Kč, dále úkonem č. 21 ve výši 2.142,- Kč, dále úkonem č. 30 ve výši 2.160,- Kč a 1/2 úkonu č. 32 ve výši 1.080,- Kč.

Na základě shora uvedených skutkových tvrzení, zákonných ustanovení a dokazování, má soud prokázáno, že v trestním řízení, vedeném u Okresního Mělníku, sp. zn. [REDAKCE] došlo v důsledku vydání nezákonných rozhodnutí, které žalovaná nesporeovala, ke vzniku nemajetkové újmy. Tato újma představuje druhou část nároku. Dle ustanovení § 31a odst. 1

zákona se soud dále zabýval vznikem nemajetkové újmy a otázkou formy a výše zadostiučinění, neboť nemajetková újma žalobci v namítaném trestním řízení vznikla. Pokud jde o samotnou existenci nemajetkové újmy, vyšel soud z předpokladu vyjádřeného Ústavním soudem v nálezu ze dne 17. 6. 2008, sp. zn. II. ÚS 590/08, že již samotné trestní stíhání výrazně zasahuje do soukromého a osobního života jednotlivce, do jeho cti a dobré pověsti, a to tím spíše, jedná-li se o obvinění liché, což je posléze pravomocně ztvrzeno zprošťujícím rozsudkem soudu, podle něhož se skutek, z něhož byl jednotlivce obviněn a obžalován nestal, případně nebyl trestným činem. Uvedený výrazný zásah do soukromého a osobního života jednotlivce způsobený samotným trestním stíháním presumuje, dle soudu, vznik nemajetkové újmy. Soud se proto zabýval hodnocením výše uvedených zákonných kritérií pro stanovení formy a výše zadostiučinění v konkrétním případě. Ve smyslu judikatury nejvyššího soudu (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 3Cdo 2813/2011) se zabýval soud povahou trestní věci, délkou trestního řízení, následky způsobenými trestním řízením v osobnostní sféře poškozené osoby a při stanovení formy a výši zadostiučinění přihlédl k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.

Co se týče **povahy trestní věci**, v konkrétním případě bylo trestní stíhání žalobce zahájeno pro trestný čin, dle § 224 odst. 1, 2) trestního zákona, ublížení na zdraví. Kde žalobci hrozil trest odnětí svobody až na dvě léta nebo zákazem činnosti. Obecně trest zákazu činnosti pro lékaře, znamená zajisté konec jeho lékařské kariéry.

Pokud jde o **délku trestního řízení**, je zřejmé, že délka trestního řízení přesahující 4 roky a 3 měsíce, je pro takto závažné obvinění, nutno považovat za dobu delší a je nepochybné, že muselo, nejen v mysli žalobce, ale i v mysli celé jeho rodiny, zanechat značnou stopu. Jako následky způsobené trestním řízením v osobnostní sféře poškozené osoby shledává soud, na základě provedeného dokazování, především velkou psychickou zátěž, spočívající v obavách o budoucnost žalobce jako lékaře, zda finančně uživí svou rodinu a vybavenou ordinaci ultrazvukem a zda bude moci vykonávat své oblíbené lékařské povolání. Trestní řízení nepochybně přineslo i snížení počtu pacientek.

Při stanovení **formy a výše** zadostiučinění soud dále přihlédl k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo, přičemž v řízení nebylo prokázáno, že by jednání žalobce vykazovalo znaky stíhaného, ani jiného trestného činu, či přestupku, proto byl žalobce v závěru trestního řízení zproštěn obžaloby. Uvedenou skutečnost hodnotí soud v souladu s výše uvedenou judikaturou Nejvyššího soudu, jako okolnost zvyšující náhradu za způsobenou nemajetkovou újmu.

Z popsaných důvodů vidí soud **zásah do osobnostní sféry žalobce** v důsledku nezákonného trestního stíhání jako větší. Na základě shora uvedených skutkových tvrzení, zákonných ustanovení a dokazování, má soud prokázáno, že v trestním řízení, vedeném u Okresního Mělníku, sp. zn. [REDAKCE] došlo v důsledku vydání nezákonných rozhodnutí, které žalovaná nesporeovala, ke vzniku nemajetkové újmy. Zhodnocením shora uvedených kritérií, dospěl soud k závěru, že v daném případě, zejména s ohledem na následky způsobené v osobnostní sféře žalobce, není dostačující satisfakcí za nemajetkovou újmu pouhé konstatování porušení práva a je proto třeba přistoupit pro zadostiučinění v penězích. Po provedeném dokazování a na základě uvedených skutkových tvrzení a zejména na základě účastnického výslechu žalobce soud shledal, že přiměřeným zadostiučiněním za nezákonná rozhodnutí vydaná v trestním řízení je představována částkou 350.000,- Kč.

Na základě shora uvedených skutkových tvrzení, zákonných ustanovení a dokazování, má soud prokázáno, že v trestním řízení, vedeném u Okresního Mělníku, sp. zn. [REDAKCE] došlo v důsledku nesprávného úředního postupu, ke vzniku újmy. Tato újma představuje třetí část nároku. Soud u této nemajetkové újmy z důvodu nesprávného úředního postupu, posuzoval níže uvedená kritéria, dle § 31a odst. 1 a 2 z. č. 82/1998 Sb. v platném znění a to:

a) **celkovou délkou trestního řízení**, která trvala 4 roky a 3 měsíce. Toto řízení bylo zahájeno 18. 2. 2009, usnesením o zahájení trestního stíhání a bylo skončeno zprošťujícím rozsudkem ze dne 23. 5. 2013, kdy byl žalobce definitivně zproštěn obžaloby Krajským soudem v Praze.

b) **složitost řízení**, jednalo se zde o velmi složité trestní řízení, které bylo dvoustupňové, neboť ve věci bylo podáno opakovaně odvolání. Soud prvního stupně ve věci rozhodoval třikrát a odvolací soud ve věci rozhodoval také třikrát. V trestním řízení bylo číněno mnoho svědeckých výpovědí a znalecké posudky.

c) **jednání poškozeného**, kterým by přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení. Soud konstatuje, že nebylo zjištěno, že by za celou dobu trestního řízení žalobce podal stížnost na průtahy v řízení, je nutné však konstatovat, že žalobce se svým chováním nepodílel na délce tohoto trestního řízení.

d) **postup orgánů veřejné moci**. Během řízení nebyl shledán žádný výrazný průtah. Orgány činné v trestním řízení činily úkony ve zcela přiměřených a běžných lhůtách.

e) **význam předmětu řízení pro poškozeného**. Jedná se o trestní řízení, které je nutno považovat za řízení zvláště citlivé osobní povahy. Avšak s ohledem na to, že za toto shodné trestního řízení soud přiznal žalobci i nemajetkovou újmu z důvodu nezákonného rozhodnutí, nemohl soud v této části zadostiučinění ještě jednou navýšit.

V trestním řízení, vedeném u Okresního Mělníku, sp. zn. [REDAKCE] došlo v důsledku nesprávného úředního postupu, který žalovaná nespороvala, ke vzniku nemajetkové újmy, kterou žalovaná i částečně uhradila. Žalobce v řízení požadoval nemajetkovou újmu z důvodu nesprávného úředního postupu původně ve výši 150.000,- Kč. Žalovaná v průběhu řízení za tuto nemajetkovou újmu uhradila částku ve výši 42.600,- Kč. Vzhledem k tomu, že celé trestní řízení trvalo 4 roky a 3 měsíce, soud přiznal za každý rok řízení částku ve výši 20.000,- Kč, kdy za první 2 roky přiznal částku poloviční. Soud tedy přiznal 20.000,- Kč x 3 + 2.400,- Kč x 3 měsíce = 67.200,- Kč. Vzhledem k tomu, že řízení probíhalo mezi více stupni a ve věci bylo prováděno více znaleckých posudků, soud toto zadostiučinění snížil o 20 %, tedy o částku 13.440,02,- Kč. Vzhledem k tomu, že žalobce v tomto řízení požadoval zadostiučinění za nezákonné rozhodnutí, soud již nezvyšoval toto zadostiučinění z důvodu následků v jeho osobní sféře. Soud tak shledal za oprávněné zadostiučinění z důvodu nesprávného úředního postupu, tedy z důvodu dlouhotrvajícího řízení, částku ve výši 53.760,- Kč. Vzhledem k tomu, že žalovaná uhradila žalobci částku za zadostiučinění ve výši 42.600,- Kč, soud přiznal za zadostiučinění z důvodu nesprávného úředního postupu, již jen zbývající částku ve zbývající výši 11.160,- Kč.

Lhůta k plnění ve vyhovujícím výroku o věci samé byla stanovena v souladu s § 160 odst. 1 část věty za středníkem o. s. ř., když soudu je z jeho úřední činnosti známo, že uvedená lhůta odpovídá technologickým a organizačním podmínkám čerpání peněžních prostředků ze státního rozpočtu, jimiž se žalovaná, jak organizační složka státu, řídí a žalovaná tuto lhůtu sama navrhla.

O nákladech řízení soud rozhodl podle ust. § 142 odst. 1 a 3 občanského soudního řádu, kdy částečně úspěšnému žalobci a dále vzhledem k tomu, že řízení záviselo na úvaze soudu, soud přiznal plnou náhradu nákladů řízení, s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky ze dne 5. 2. 2014, sp. zn. 30Cdo 2707/2013 a dále rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 29. 1. 2014, sp. zn. 30Cdo 3378/2013, soud přiznal odměnu advokáta dle § 9 odst. 4 písm. a) a stanovil ji částkou 3.100,-Kč za jeden úkon právní služby. Předmětem řízení byla nejen nemajetková újma ve výši 500.000,- Kč, ale i náhrada škody ve výši 103.901,60,- Kč. Vzhledem k tomu, že větší část předmětu řízení představovala nemajetkovou újmu, soud vycházel ze shora uvedených rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR a za 1 úkon právní služby přiznal odměnu právě ve výši 3.100,- Kč. Ve věci bylo učiněno 13 úkonů právní služby: příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby a 3x účast u UJ dne 24. 4. 2015, dne 4. 9. 2015 a dne 29. 9. 2015, dále 6x podání na základě výzvy soudu ze dne 4. 4. 2014 (na základě výzvy soudu ze dne 19. 3. 2014), dále ze dne 20. 1. 2015 (č. zpětvzetí), ze dne 17. 4. 2015 (doplnění žaloby týkající se sporných úkonů), ze dne 22. 5. 2015 (na základě výzvy dle § 118a o.s.ř.), ze dne 1. 9. 2015 (č. zpětvzetí) a ze dne 7. 9. 2015 (č. zpětvzetí a vyjádření ke sporným úkonům) a 2x porada s klientem dne 30. 4. 2014 a dne 23. 5. 2014, o čemž svědčí potvrzení uskutečnění úkonů právní služby ze dne 30. 9. 2015. Celkem za 13 úkonů právní služby, vždy částku 3.100,-Kč (celkem ve výši **40.300,- Kč**), dále třináctkrát 300,-Kč – režijní paušál v celkové výši **3.900,-Kč**, dle § 13 odst. 3 vyhl. 177/1996 Sb., za 11 úkonů právní služby, dále 21% DPH ve výši **9.282,-Kč** dle § 14a odst. 1 vyhl. 177/1996 Sb. (z částky 44.200,-Kč). Soud nepřiznal náhradu nákladů řízení za podání soudu ze dne 1. 5. 2014 a ze dne 26. 5. 2014, které bylo učiněno na základě stejné výzvy soudu ze dne 19. 3. 2014 a za které byla odměna přiznána a doplnění tak mohlo být učiněno jediným podáním. Soud přiznal žalobci celkové náklady řízení ve výši 53.482,-Kč, tak jak je uvedeno ve výroku IV. tohoto rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2

Nesplní-li povinná dobrovolně, co jí ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se žalobce domáhat výkonu rozhodnutí podáním návrhu na exekuce u soudu.

V Praze dne 29. září 2015

Mgr. Katarína Kuhnová, v.r.
soudkyně

za správnost vyhotovení:
V. Rindošová